

2017 ^{28/5} 19: 1. Beh. af F. t. L. om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug m. v. 2018

vort Partis Mening, men jeg har advaret mod at tro, at selv om disse Lovforslag bliver vedtaget i en Form, som tilfredsstillende de mest yderliggaaende, vil der være opnaaet noget praktisk for Øjeblikket; det kan der ganske simpelt ikke være, og det vilde efter min Mening være Letsindighed at opfordre alt for mange til netop under de Konjunkturer, vi nu har, at overtage saadanne Brug. Det er nemlig, som jeg har sagt adskillige Gange, nødvendigt, at de har Midler til at skaffe sig Besætning og Avlsredskaber, og det sandsynlige Pristald paa disse Ting vil være saa stort, at det vilde være letsindigt at opfordre Folk til at sætte deres Penge paa Spil paa dette Omraade. Derfor mener jeg, at vi kan tage os Tid til at faa fastslaaet den Retningslinje, hvorefter vi skal gaa. Det er ikke saaledes at forstaa, det siger jeg ærligt og redeligt, at jeg skulde høre til dem, der mener, at saa snart en Mand kommer og siger: Jeg ønsker at faa disse 10 eller 12 eller 15 Tdr. Land, skal han straks have dem, thi jeg tror slet ikke, at Forholdene er modne til en saadan Udvikling her i Landet. Det skal komme paa en rolig, fornuftig Maade, man skal ud fra de bestaaende Forhold søge at udvikle den Brugsform, der her lovgives om, men ingenlunde ved en pludselig Masseproduktion, thi den vil sikkert være til ubodelig Skade. Vi staar for Øjeblikket overfor et Vendepunkt for Landbruget, ingen ved, hvorledes Udviklingen vil komme til at foregaa i den allernærmeste Tid. Det er ikke usandsynligt, at Landbruget kommer til at lægge sin Driftsform adskilligt om, idet man ikke ved, om vi faar de samme Udførsels- og Produktionsmuligheder som tidligere. Der var et æret Medlem i Gaar, som sagde, at det kostede tre Gange saa meget at opføre Bygninger i Aar som i 1914, og det er blevet nævnt, at man skulde have en Kapital af 16—17 000 Kr. Efter saadanne Oplysninger mener jeg, at man maa kunne sige, at man ikke skal gaa alt for voldsomt til Værks. Naturligvis skal der ikke overvejes i mange Aar, men der skal dog være Tid til virkelig at overveje, efter hvilke Linier der fremtidig skal arbejdes.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds

(Poul Christensen) mente, at overfor de nye Principper, som efter den ærede Taler's Mening var de eneste rette her i Landet, var vort Parti ganske følelsesløst, og at kaste Perler for os vilde være som „spildte Guds Ord paa Balle-Lars“. Ja, jeg vil villig indrømme, at mit Parti ikke har forandret Anskuelse, hverken med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Jordbrug skal ejes og drives, eller den Maade, hvorpaa de skal erhverves, dem har vi ikke skiftet. Den ærede Taler gik langt tilbage i Tiden, fordybede sig i forbigangne Tiders Diskussion og kom derved, naturligvis ved en ren Forglemmelse, til at kalde det Parti, hvortil jeg hører, Højre, appellerede saa til syvende og sidst til, om der dog ikke fandtes nogle enkelte blidere Følelser hos dette forstokkede Parti, og nævnte „de smaa sorte“. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, hvad jeg allerede har sagt adskillige Gange, baade her og i det Udvalg, som behandler det Forslag, der var paa Tale i Gaar, at vi fra vor Side er ganske klare over, at Staten skal og maa anvende store Midler paa det Formaal, som disse Lovforslag tager Sigte paa, men med Hensyn til Maaden, hvorpaa det skal gøres, eller Tidspunktet, mener vi rigtignok ikke, at det skal gøres pludseligt; der appellerer vi til den sunde, almindelige, praktiske Sans, som dog er og bliver den bedste Rettesnor, og vil ikke gaa efter Teorier, hvorefter man stiller op, at saa og saa mange Landbrug skal vi nu have etableret i hver enkelt Kommune, og saa og saa mange arbejdsløse har vi saa taget bort „fra Hjørnerne“. Saa-dan gaar det ikke. Nej, vi maa huske paa, det vil jeg gerne indprente, at den Lod, som bliver de Folk til Del, der skal ud i disse Landbrug, bliver sandelig ikke en Ferie; de skal tage et meget alvorligt og kraftigt Arbejde op. Men naturligvis, der skal gøres noget; man maa træffe Forberedelser til, at Arbejdet paa et fornuftigt Tidspunkt kan tages op, men jeg mener fremdeles, at hvis man for Øjeblikket forcerer det, gør man ikke alene de enkelte Personer, men hele Sagen, hele Landet en overordentlig stor Skade. Det er det, jeg har villet sige med, at det ikke